

Lovforslag nr. L 116. Fremsat den 17. december 2003 af økonomi- og erhvervsminister (Bendt Bendtsen)

Forslag

til

lov om ændring af lov om en rejsegarantifond

(Sekretariatsbetjening og finansiering af et rejseankenævn, ændringer i garantiskalaerne, indførelse af et målrettet tilsyn og omlægning af reglerne for betaling af bidrag.)

§ 1

I lov nr. 315 af 14. maj 1997 om en rejsegarantifond, som ændret ved lov nr. 164 af 15. marts 2000, foretages følgende ændringer:

1. Som fodnote til lovens titel indsættes:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure (EFT 1990, nr. L 158, s. 59-649).«

2. I § 1 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Fonden finansierer og sekretariatsbetjener et rejseankenævn, der er oprettet og godkendt i henhold til lov om forbrugerklager. Rejseankenævnet behandler klager, der rejses af forbrugere vedrørende rejser.«

3. § 8, *stk. 5*, affattes således:

»*Stk. 5.* En arrangør eller en formidler for en udenlandsk rejsearrangør skal stille en garanti, jf. dog *stk. 6* og § 23, *stk. 2*. Garantien fastsættes således:

- 1) Der stilles ikke garanti for en omsætning under 250.000 kr. Ved en omsætning på mere end 250.000 kr., men ikke over 5 mio. kr., er garantien 300.000 kr.
- 2) Ved en omsætning på mere end 5 mio. kr., men ikke over 10 mio. kr., er garantien 500.000 kr.

3) Ved en omsætning på mere end 10 mio. kr., men ikke over 15 mio. kr., er garantien 750.000 kr.

4) Ved en omsætning på mere end 15 mio. kr., men ikke over 50 mio. kr., er garantien 1 mio. kr.

5) Ved en omsætning på mere end 50 mio. kr., men ikke over 100 mio. kr., er garantien 1,5 mio. kr.

6) Ved en omsætning på mere end 100 mio. kr., men ikke over 250 mio. kr., er garantien 2 mio. kr.

7) Ved en omsætning på mere end 250 mio. kr. er garantien på 2,5 mio. kr. og en yderligere garanti på 1 mio. kr. for hver 100 mio. kr., omsætningen overstiger 250 mio. kr.«

4. § 8, *stk. 6*, affattes således:

»*Stk. 6.* Udgør flycharterrejser 50 pct. eller derover af en arrangørs eller en formidlers for en udenlandsk arrangørs omsætning, skal vedkommende stille en garanti, jf. dog § 23, *stk. 2*. Garantien fastsættes således:

- 1) Der stilles ikke garanti for en omsætning under 250.000 kr. Ved en omsætning på mere end 250.000 kr., men ikke over 2,5 mio. kr., er garantien 300.000 kr.
- 2) Ved en omsætning på mere end 2,5 mio. kr., men ikke over 5 mio. kr., er garantien 500.000 kr.

- 3) Ved en omsætning på mere end 5 mio. kr., men ikke over 10 mio. kr., er garantien 750.000 kr.
- 4) Ved en omsætning på mere end 10 mio. kr., men ikke over 25 mio. kr., er garantien 1 mio. kr.
- 5) Ved en omsætning på mere end 25 mio. kr., men ikke over 50 mio. kr., er garantien 1,5 mio. kr.
- 6) Ved en omsætning på mere end 50 mio. kr., men ikke over 100 mio. kr., er garantien 2,5 mio. kr.
- 7) Ved en omsætning på mere end 100 mio. kr., men ikke over 150 mio. kr., er garantien 5 mio. kr.
- 8) Ved en omsætning på mere end 150 mio. kr., men ikke over 200 mio. kr., er garantien 7,5 mio. kr.
- 9) Ved en omsætning på mere end 200 mio. kr., men ikke over 300 mio. kr., er garantien 10 mio. kr.
- 10) Ved en omsætning på mere end 300 mio. kr., men ikke over 500 mio. kr., er garantien 15 mio. kr.
- 11) Ved en omsætning på mere end 500 mio. kr., men ikke over 700 mio. kr., er garantien 25 mio. kr.
- 12) Ved en omsætning på mere end 700 mio. kr. er garantien 30 mio. kr. og en yderligere garanti på 5 mio. kr. for hver 200 mio. kr., omsætningen overstiger 700 mio. kr.«

5. I § 8, stk. 9, udgår "og § 9, stk. 2,".

6. § 9 affattes således:

»§ 9. Arrangører og formidlere for en udenlandsk arrangør skal betale et administrationsbidrag til fonden til finansiering af fondens og ankenævnets driftsudgifter. Bidragets størrelse fastsættes af fondens bestyrelse og godkendes af økonomi- og erhvervsministeren.

Stk. 2. Fondens bestyrelse kan fastsætte, at arrangører og formidlere for en udenlandsk arrangør skal betale et bidrag pr. deltager i et rejsearrangement, der er omfattet af fondens dækning, til fonden med henblik på at sikre, at fondens formue løbende svarer til de to største tab, som fonden har lidt siden 1997. Bidragets størrelse fastsættes af fondens bestyrelse og godkendes af økonomi- og erhvervsministeren.«

7. Efter § 12 indsættes:

»Tilsyn og oplysninger

§ 12 a. Arrangører og formidlere for en udenlandsk arrangør skal én gang årligt indberette dækningsgrad, likviditetsgrad og soliditetsgrad til fonden i forbindelse med afslutningen af deres årsregnskab.«

8. Efter § 13 indsættes:

»§ 13 a. Personer, der som led i fondens arbejde, får kendskab til oplysninger indhentet i medfør af § 12a og § 13, har tavshedspligt om disse oplysninger.«

9. I § 17, stk. 1, indsættes efter "§§": »12 a,«.

10. § 19 affattes således:

»§ 19. Fonden kan kræve forhøjet garantistillelse af en arrangør eller en formidler for en udenlandsk arrangør, når det efter en konkret analyse af dennes økonomiske forhold må antages, at der er særlig risiko for, at fonden vil lide tab. Fonden skal i forbindelse hermed iagttage forvaltningslovens regler om partshøring og begrundelse.

Stk. 2. Bortfalder den i stk. 1 omtalte risiko, skal fonden på begæring nedsætte garantien.«

11. I § 23, stk. 1, indsættes efter "forsinket betaling,": »indberetning af nøgletal,«.

12. § 23, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan efter indstilling fra fonden, hvis prisudviklingen eller udviklingen i fondens formue tilsiger det, forhøje garantistillelsen, jf. § 8, stk. 3-6.«

13. I § 24 indsættes som 2. pkt.:

»Klage skal indbringes senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.«

14. I § 25, stk. 1, ændres »hæfte« til: »fængsel i indtil fire måneder«.

15. I § 25, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »i henhold til« : »§ 12 a,«.

16. I § 25 indsættes som nyt "stk. 2":

»Stk. 2. Tilsidesættelse af tavshedspligten i § 13 a straffes med bøde eller fængsel i indtil fire måneder.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. april 2004. Dog træder § 1, nr. 2, 3, 4 og 6, først i kraft den 1. oktober 2004.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Loven kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Økonomi- og erhvervsministeren meddelte i en redegørelse til Erhvervsudvalget i februar 2003, at der i folketingsåret 2003-2004 ville blive fremsat forslag om en teknisk justering af rejsegarantifondsloven. Den påtænkte justering var foranlediget af en henvendelse fra fondens formand, hvori han gjorde opmærksom på, at brancheudviklingen med store fusioner betød, at overgrænserne i skalaerne for garantistillelse ikke længere var hensigtsmæssige.

Imidlertid har to konkurser i forsommeren 2003 sat yderligere fokus på rejsegarantifondsloven, herunder særligt på fondens manglende muligheder for at gribe ind over for erhvervsdrivende, der driver virksomhed på et uforsvarligt økonomisk grundlag og dermed forøger fondens risiko for at lide tab.

Formålet med dette lovforslag er derfor at ændre rejsegarantifondsloven, således at fonden får mulighed for at føre et målrettet tilsyn med branchen, og at den får mulighed for at kræve forhøjet garantistillelse af rejsearrangører, der driver virksomhed på et uforsvarligt økonomisk grundlag. Lovforslaget skal ligeledes sikre en bedre proportionalitet mellem garantistillelsen og fondens potentielle tab gennem ændringer i bunden af skalaerne for garantistillelse og fjernelse af overgrænserne i skalaerne.

2. Lovforslagets baggrund

Rejsegarantifonden blev oprettet ved lov i 1979 for at sikre danske selskabsrejsekunder mod de uheldige konsekvenser af en rejsearrangørs konkurs. Dette skete efter en rejsearrangørs økonomiske sammenbrud i 1978, hvor selskabets kunder strandede på rejsemålene uden mulighed for hjemtransport, og hvor hotellerne afkrævede dem betaling for opholdet, fordi rejsearrangøren ikke havde betalt hotellerne.

I forbindelse med gennemførelsen af Rådets direktiv af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure (90/134/EØF) i dansk ret, blev lo-

ven om rejsegarantifonden ændret i 1997. Formålet var at gennemføre pakkerejsedirektivets artikel 7, hvorefter en rejsearrangør og/eller en formidler for en udenlandsk arrangør skal godtgøre, at han stiller tilstrækkelig garanti til, i tilfælde af insolvens eller konkurs, at sikre tilbagebetaling af erlagte beløb og hjemtransport af forbrugeren. Samtidig blev der indført nye regler for garantistillelse, således at rejsearrangørerne/formidlerne fremover skulle stille en garanti, der stod i forhold til deres omsætning, ligesom fonden fik mulighed for at kræve forhøjet garantistillelse af rejsearrangører/formidlere, der tidligere havde påført fonden tab, og hvor der var særlig risiko for, at det ville ske igen, eller af rejsearrangører/formidlere, der benyttede usædvanlige forudbetalingsvilkår.

Rejsegarantifonden fik samtidig mulighed for at kræve alle oplysninger, som fonden skønner nødvendige for at sikre, at loven overholdes, herunder til afgørelse af om et forhold falder ind under loven og/eller for at undgå, at fonden lider tab, men fonden fik ikke egentlige tilsynsbeføjelser.

Det er hensigten med ændringerne i nærværende lovforslag at give fonden bedre muligheder for systematisk at følge rejsearrangørernes/formidlernes økonomi og for at gribe ind over for virksomheder, der drives på et uforsvarligt økonomisk grundlag, samt at sikre en bedre proportionalitet mellem den stillede garanti og fondens potentielle tab ved en konkurs gennem justeringer i skalaerne for garantistillelse.

Udviklingen i rejsebranchen og ændringer i forbrugernes adfærd har samtidig ført til overvejelser om behovet for mere fundamentale ændringer af lovens grundlæggende principper.

Ved pakkerejsedirektivets vedtagelse i begyndelse af 1990'erne, blev stort set alle ferierejser afviklet som pakkerejser, mens det i dag kun er ca. to ud af tre ferierejser, der afvikles som pakkerejser. Til gengæld er forbrugerne i langt højere grad begyndt selv at sammensætte deres ferierejser af enkeltydelser, ligesom pakkerejsearrangører i højere grad tilbyder kunderne valgmulighed mellem pakkerejser og enkeltydelser.

Som følge heraf vil Økonomi- og Erhvervsministeriet medio 2005 fremlægge en analyse af udviklingen i rejsebranchen og erfaringerne fra andre lande med henblik på at vurdere behovet for eventuelt at ændre den nuværende ordning med en rejsegarantifond. Analysen skal vurdere både fordele og ulemper ved den nuværende fondsmodel, forskellige former for forsikringsmodeller og andre løsningsmodeller i lyset af erfaringerne fra sådanne modeller i udlandet. Analysen skal også undersøge og fremlægge modeller til hvordan, og i hvilket omfang man kan udvide fondens dækningsområde samt fordele og ulemper ved modelerne.

3. Gældende ret

Rejsegarantifonden

Rejsegarantifonden er en privat selvejende institution, der har til formål at sørge for, at kunder, der er strandet på et rejsemål som følge af en rejsearrangør/en formidler for en udenlandsk arrangør/konkurs eller insolvens, bliver transporteret hjem uden ekstraomkostninger, og at kunder, der har forudbetalt deres rejser, får deres penge tilbagebetalt.

Alle rejsearrangører/formidlere, der udbyder pakkerrejser, skal registreres i rejsegarantifonden og stille en garanti, der er fastsat i henhold til selskabets omsætning. En pakkerejse består af en kombination af minimum to af følgende elementer - transport, indkvartering eller andre turismæssige ydelser.

Minimumsgarantien, og dermed den garanti som en nystartet rejsearrangør/formidler skal stille, er på 300.000 kr.

Reglerne for garantistillelse findes i lovens § 8, stk. 5 og 6, indeholder to skalaer for garantistillelse - en for almindelige rejsearrangører/formidlere og en for flycharterarrangører/flycharterformidlere. Det laveste skalatrin på 300.000 kr. dækker for almindelige rejsearrangører/formidlere med en omsætning mellem 0-15 mio. kr., mens det for flycharter dækker en omsætning på 0-10 mio. kr. Herefter svarer garantien til mellem 3 % og 5 % af omsætningen inden for hvert trin. Skalaerne ender med to overgrænser. Almindelige rejsearrangører/formidlere når overgrænsen ved en omsætning på 250 mio. kr., hvor der skal stilles en garanti på 2,5 mio. kr. For flycharter ligger overgrænsen ved en omsætning på 700 mio. kr. og en maksimumsgaranti på 30 mio. kr.

Rejsegarantifonden kan i særlige tilfælde kræve forhøjet garantistillelse, såfremt der er særlig risiko for, at fonden vil lide yderligere tab. Det drejer sig om tilfælde, hvor en rejsearrangør/formidler gentagne

gange er gået konkurs, og har påført fonden tab, og hvor der er særlig risiko for, at fonden igen vil lide tab, eller i tilfælde, hvor en rejsearrangør/formidler benytter usædvanlige vilkår, fx meget lange forudbetalinger.

En rejsearrangør/formidlers garanti fastsættes efter dennes omsætning i de fire forudgående kvartaler og justeres en gang i kvartalet. Fonden har mulighed for at forlange alle oplysninger, som skønnes nødvendige for at sikre, at loven overholdes, herunder for at undgå, at fonden lider tab. Fonden har således mulighed for løbende at følge med i en rejsearrangør/formidlers økonomiske forhold, men har ikke mulighed for at gribe ind, hvis et selskab kommer i økonomisk uføre, medmindre de særlige betingelser for at kræve forhøjet garantistillelse er opfyldt.

Foruden garantien skal rejsearrangørerne/formidlerne indbetale et bidrag fra kunderne til fonden på 5 kr. pr. deltager i et rejsearrangement. Bidragene indgår i fondens formue, der skal dække fondens tab i forbindelse med konkurser, ligesom bidragene finansierer driften af fonden. Bidragets størrelse er fastsat direkte i loven og har været uændret siden loven fra 1979, dog med mulighed for, at ministeren administrativt kan ændre det efter indstilling fra fondens bestyrelse, såfremt udviklingen i fondens formue tilsiger det.

Rejseankenævnet

Rejseankenævnet er oprettet af Danmarks Rejsebu-reauforening, Foreningen af Rejsearrangører i Danmark og Forbrugerrådet, og er godkendt af Forbrugerklagenævnet i henhold til § 12 i lov om Forbrugerklagenævnet. Ankenævnet har sit eget sekretariat, og driften af nævnet herunder sekretariatsbetjeningen finansieres af de to brancheforeninger.

4. Lovforslagets indhold

Lovforslaget indeholder følgende elementer:

- En ændring af Rejsegarantifondens formål, således at fonden fremover også skal finansiere og stille sekretariatsbetjening til rådighed for et privat, godkendt ankenævn for rejseområdet.
- Indførelse af et målrettet tilsyn over for rejsearrangører/formidlere og mulighed for at kræve forhøjet garantistillelse af rejsearrangører/formidlere, der driver virksomhed på et uforvarsligt økonomisk grundlag og dermed giver fonden en forøget risiko for tab,
- Ændringer i bunden af garantiskalaerne og fjernelse af overgrænserne for garantistillelse.
- Mere fleksible regler for bidragsbetaling.

Herudover indføres en klagefrist på 4 uger for indgivelse af klage over afgørelser truffet af fonden til Erhvervsankenævnet i lighed med, hvad der i øvrigt gælder for nævnet, og lovens strafbestemmelse konsekvensrettes som følge af afskaffelsen af hæftestrafpen.

Ændring af fondens formål

Det foreslås, at Rejsegarantifondens formål udvides for at muliggøre en sammenlægning af fondens og Rejseankenævnets sekretariater.

Rejsegarantifonden og Rejseankenævnet er to adskilte, selvstændige institutioner med hver sit sekretariat, selvom de begge har til formål at beskytte kunderne mod misbrug fra rejsebureauernes side.

Det foreslås derfor at gennemføre en "sammenlægning" af sekretariaterne for Rejsegarantifonden og Rejseankenævnet, således at det fremover bliver fonden, der finansierer og stiller sekretariatsbistand til rådighed for ankenævnet. Rejsegarantifondens bestyrelsen skal ikke behandle ankesager. Disse behandles fortsat af Rejseankenævnet, der fortsat skal have en sammensætning, der opfylder kravene i klagenævnsloven. Ligeledes vil principperne for finansiering af klagesagsbehandlingen, der er fastlagt i den nye lov om forbrugerklager, herunder princippet om, at virksomheder, der taber en sag, skal betale omkostningerne, blive fulgt.

Indførelse af et målrettet tilsyn og indgrebsmuligheder over for særlig risikobetonede virksomheder

Erfaringerne med konkurser i rejsebranchen har vist, at fonden i nogle tilfælde har været klar over, at visse virksomheder udgjorde en særlig økonomisk risiko for fonden 1-2 år, før de gik konkurs, men fonden har i disse tilfælde ikke haft mulighed for at gribe ind og beskytte sig mod tab. Der er derfor behov for, at rejsegarantifonden får øget mulighed for at følge den økonomiske situation i rejsevirksomhederne, og for at kunne gribe ind over for virksomheder med en særlig økonomisk risiko.

Det foreslås, at fonden på baggrund af en automatisk indberetning af tre nøgletal (dæknings-, likviditets- og soliditetsgrad) fra alle rejsearrangører/formidlere for en udenlandsk arrangør foretager en screening af branchen. Rejsearrangører/formidlere, hvor et eller flere nøgletal afviger negativt i forhold til nogle opstillede indikatorer, undergives en nærmere analyse af deres samlede økonomiske situation i henhold til en række økonomiske indikatorer. Det samme kan ske, hvis fonden af andre kanaler får mistanke til et selskabs økonomiske grundlag, eller hvis der i forbindelse med registrering af en ny virksomhed er mistanke

om, at virksomheden påtænkes drevet på et uforsvarligt grundlag.

Hvis fonden efter en konkret vurdering på baggrund af den økonomiske analyse finder, at rejsearrangøren/formidleren har en nærliggende risiko for at gå konkurs, kan fonden kræve, at denne stiller en forhøjet garanti. Derved sikres det, at fonden kan gribe ind over for virksomheder, der drives på et uforsvarligt økonomisk grundlag, eller som i øvrigt agerer særligt uansvarligt. Det må forventes, at en række rejsearrangører/formidlere ikke vil være i stand til at opfylde kravet om forøget garantistillelse. I sådanne tilfælde vil kravet om forøget garanti reelt føre til at virksomheden må ophøre, hvilket i nogle tilfælde kan medføre en konkurs.

Ændringer i garantiskalaerne

Siden den nuværende lov trådte i kraft i 1997, er der sket en koncentration i rejsebranchen som følge af fusioner af en række rejsevirksomheder. Det betyder, at fonden i dag risikerer at lide et tab, der væsentlig overstiger dens formue, hvis en af de største rejsearrangører går konkurs. Derfor er overgrænserne for garantistillelsen u hensigtsmæssige. Samtidig har erfaringerne med konkurser i rejsebranchen vist, at 80 % af de hidtidige konkurser har vedrørt virksomheder med en omsætning under 15 mio. kr. og som typisk ikke har eksisteret mere end 1-3 år. Efter den gældende garantiskala skal en virksomhed med en omsætning op til 15 mio. kr. kun stille en garanti på 300.000 kr., mens en virksomhed, hvis omsætning er lige over 15 mio. kr., skal stille en garanti på 1 mio. kr. Der er derfor et udtalt misforhold mellem garantistillelse og risiko i bunden af garantiskalaen.

Det foreslås derfor at fjerne overgrænserne i garantiskalaen og at indføre yderligere to trin i bunden af garantiskalaerne.

Ændringen i bunden af garantiskalaen indebærer, at der slet ikke skal stilles garanti af virksomheder, der har en omsætning under 250.000 kr. Derved bliver det lettere at etablere sig på markedet. Til gengæld indføres der yderligere to trin for omsætninger mellem 5 og 15 mio. kr. i skalaen for almindelige rejsearrangører, og to trin for omsætninger mellem 2,5 og 10 mio. kr. for flycharter. Det vil betyde, at rejsearrangørerne/formidlerne i bunden af skalaerne hurtigere skal stille en højere garanti. Derved sikres fonden bedre i tilfælde af konkurser inden for gruppen af virksomheder med en omsætning under 15 mio. kr., navnlig i forhold til nyetablerede virksomheder, som kommer ind i en fase med hurtig vækst.

Mere fleksible regler for bidragsbetaling

Efter de gældende regler skal der indbetales 5 kr. pr. deltager i et rejsearrangement som bidrag til fonden, dels til dækning af de løbende driftsudgifter, dels til opbygning af en grundkapital. Rejsearrangørerne opkræver bidraget hos kunden sammen med de øvrige udgifter vedrørende rejsearrangementet og afregner på kundens vegne bidraget til fonden. Bidraget indbragte med ca. 2 mio. solgte rejser i 2002 ca. 9,4 mio. kr. Heraf gik 4,7 mio. kr. til dækning af fondens løbende driftsudgifter. De resterende ca. 4,7 mio. kr. indgik i fondens grundkapital. Fondens formue udgjorde ved udgangen af 2002 ca. 74 mio. kr., og skønnes i dag med de hidtil kendte konkurser i 2003 nu at udgøre ca. 54 mio. kr.

Det er regeringens vurdering, at der i dag er opbygget en grundkapital, som hidtil har vist sig tilstrækkelig til at dække de løbende tab ved konkurser. Samtidig vil de foreslåede ændringer vedrørende øgede indgrebsmuligheder over for virksomheder med særlig økonomisk risiko og større proportionalitet mellem garantistillelse og risiko reducere fondens risiko for tab væsentlig i de kommende år. Hertil kommer, at en sammenlægning af sekretariatene for Rejsegarantifonden og Rejseankenævnet som overfor anført gennem synergi og effektiviseringer vil medføre lavere driftsudgifter.

Rejsebranchen er som nævnt inde i en markant udvikling, og det kan ikke udelukkes, at denne på et tidspunkt kan føre til en stigning i antallet af konkurser, hvilket vil stille større krav til fondens grundkapital.

Regeringen finder derfor, at der er behov for en mere fleksibel ordning for bidragsbetaling. Det foreslås derfor, at det lovfastede faste bidrag på 5 kr. pr. solgt rejse afskaffes 6 måneder efter lövens ikrafttræden. Overgangsperioden skal sikre, at de foreslåede nye regler om indgreb mod virksomheder med særlig økonomisk risiko og ændrede regler for garantistillelse slår igennem i praksis, inden der ændres ved bidragsbetalingen.

Efter overgangsperiodens udløb foreslås det, at der betales et administrationsbidrag til dækning af fondens samlede driftsudgifter. Endvidere bliver der mulighed for at genindføre bidrag til fondens grundkapital således, at det kan sikres, at fondens formue til en hver tid vil kunne klare en konkurs, der medfører et tab svarende til de to største tab, som fonden hidtil har lidt siden 1997, da den nuværende lov trådte i kraft.

5. Lovforslagets konsekvenser

Administrative og økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner

Forslaget har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Administrative og økonomiske konsekvenser for Rejsegarantifonden

For fonden vil forslaget om at indføre en systematisk screening via indberetning af nøgletal fra alle rejsearrangører/formidlere ved siden af den overvågning, som fonden allerede i dag foretager, betyde, at fonden skal afsætte ressourcer til behandling af de indberettede nøgletal, ligesom fondens sekretariat vurderer, at væsentligt flere rejsearrangører/formidlere vil blive udpeget til nærmere undersøgelse.

Derfor skønnes det nye tilsyn, i hvert fald på kort sigt, at ville kræve flere ressourcer til administration. Det må dog samtidig forventes, at der på længere sigt vil komme færre konkurser, og at fonden derfor vil kunne overføre ressourcer fra håndtering af konkurser til markedsovervågningen eller reducere ressourceforbruget.

Hertil kommer, at fonden fremover skal stille ressourcer til driften af et privat godkendt rejseankenævn.

Omvendt vil fondens risiko for at lide tab i forbindelse med konkurser blive reduceret som følge af muligheden for at kræve forhøjet garanti af rejsearrangører/formidlere, der giver fonden en særlig risiko. Hertil kommer, at ændringerne i bunden af garantiskalarene og fjernelsen af overgrænserne vil give fonden en bedre afdækning af dens økonomiske risiko ved konkurser blandt disse rejsearrangører/formidlere.

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget vil betyde, at rejsearrangører/formidlere, der driver deres virksomhed på et uforsvarligt økonomisk grundlag, skal stille yderligere garantier, og at de risikerer at måtte lukke, såfremt de ikke kan det.

Rejsearrangører/formidlere med en omsætning under 250.000 kr. vil fremover ikke skulle stille garanti, mens almindelige rejsearrangører/formidlere med en omsætning mellem 5 og 15 mio. kr. og flycharterarrangører med en omsætning mellem 2,5 og 10 mio. kr. vil skulle stille en højere garanti end i dag med deraf følgende yderligere omkostninger. Forbrugerstyrelsen har fået oplyst, at der typisk vil skulle betales et gebyr på 1,5 % af garantisummen p.a., men at beløbet

varierer afhængig af rejsearrangørens økonomiske soliditet.

Ligeledes vil rejsearrangører/formidlere, hvis omsætning i dag overstiger skalaernes overgrænser, få betydelige merudgifter i forbindelse med, at de fremover skal stille en garanti, der står i forhold til hele deres omsætning.

De ændrede regler for bidragsbetaling vil betyde, at rejsearrangørerne/formidlerne ikke længere skal indbetale et bidrag pr. deltager i et rejsearrangement, men at de fremover skal finansiere fondens driftsudgifter via et administrationsbidrag.

Det er ikke muligt uden et specifikt kendskab til den enkelte rejsearrangørs omsætning og antal solgte rejser at angive de økonomiske konsekvenser af forslaget. Med den nuværende ordning har det således været afgørende for bidragsbetalingen, hvor mange rejser, den enkelte rejsearrangør har solgt, hvilket betyder, at to rejsearrangører med samme omsætning ikke nødvendigvis har indbetalt det samme i bidrag.

De nye regler for bidragsbetaling vil betyde, at branchen som helhed skal bidrage væsentlig mindre til fonden, idet den automatiske betaling til fondens grundkapital bortfalder. Fonden modtog i 2002 ca. 9,4 mio. kr. i bidrag, hvoraf ca. halvdelen gik til finansiering af fondens drift, mens resten ca. 4,7 mio. kr. gik til formuen.

Fremover vil fondens driftsudgifter, herunder også nettoudgifterne til driften af Rejseankenævnet, blive dækket af et administrationsbidrag, som alle rejsearrangører/formidlere skal betale. Bidraget vil bestå af et grundbidrag og et bidrag fastsat i forhold til rejsearrangørens/formidlerens omsætning.

Indførelse af et grundbidrag, der er ens for alle, vil betyde, at rejsearrangører/formidlere, der kun har solgt få rejser og med en omsætning under 1 mio. kr., i de fleste tilfælde vil komme til at betale mere end i dag. Det samme vil være tilfældet for rejsearrangører/formidlere med en væsentlig højere omsætning, hvis de kun har solgt relativt få rejser i forhold til deres omsætning.

Modsat vil rejsearrangører/formidlere, der har solgt mange billige rejser, og derfor har haft en relativ lav omsætning i forhold til antal solgte rejser, opnå en væsentlig besparelse.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervs Reguleringen vurderer umiddelbart, at den

pligtmæssige indberetning af nøgletal vil kunne indebære en væsentlig løbende administrativ byrde for rejsearrangørerne, og opfordrer til, at udkast til nærmere regler om indberetning snarest forelægges et virksomhedspanel, ligesom muligheden for at indberette oplysningerne elektronisk via VIRK.dk bør undersøges.

Rejsebranchens organisationer har under forhandlingerne vurderet, at indberetningen vil betyde en mindre administrativ byrde, idet indberetningen sker på grundlag af taloplysninger, som virksomhederne er forpligtede til at give efter årsregnskabsloven eller de skattemæssige regnskabsregler.

Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

Forholdet til EU-retten

En rejsearrangør er efter artikel 7 i pakkerejsedirektivet (Rådets direktiv nr. 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure) forpligtet til at kunne godtgøre, at forbrugeren i tilfælde af insolvens eller konkurs er sikret hjemrejse samt tilbagebetaling af forudbetalinger. Direktivet stiller ikke krav om, hvorledes dette i praksis skal sikres. I Danmark er det Rejsegarantifonden, der dækker forbrugernes krav i tilfælde af en rejsearrangørs konkurs. Da EU-retten således ikke regulerer reglerne for Rejsegarantifondens virke og reglerne for garantistillelse til fonden, har lovforslaget ikke EU-retlige aspekter.

Høring

Lovforslaget har været sendt i høring til følgende organisationer og myndigheder:

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Campingrådet, Danmarks Idrætsforbund (DIF), Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danmarks Turistråd, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Handel & Service, Dansk Industri, Dansk Ungdoms Fællesråd, Finansministeriet, Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger (DGI), Den Danske Dommerforening, DFDS A/S, Finansrådet, Forbrugerrådet, Foreningen af Rejsearrangører i Danmark (R.I.D.), Friluftsrådet, Formanden for Rejseankenævnet, HK, HORESTA, HTS, Formanden for Rejsegarantifonden, Håndværksrådet, Idrættens Fællesråd, Justitsministeriet, Landsforeningen Dansk Vandrelaug, Landsorganisationen i Danmark, Stena Line A/S, Sø- og Handelsretten, Søsportens Brancheforening, Trafikministeriet og Turistvognmændenes Arbejdsgiverforening.

Skema over konsekvenser

	Positive konsekvenser / Mindre udgifter	Negative konsekvenser / Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Lovforslaget har ingen konsekvenser for det offentlige.	
Administrative konsekvenser for det offentlige	Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for det offentlige.	
Erhvervsøkonomiske konsekvenser	Omlægning af bidragsbetalingen vil betyde, at branchen som helhed skal bidrage mindre til fonden. For Rejsegarantifonden vil muligheden for at kræve forhøjet garantistillelse af økonomisk uansvarlige rejsearrangører/formidlere og ændringer i garantiskalaerne alt andet lige medføre beløbsmæssigt mindre tab for fonden i forbindelse med konkurser.	Forslaget vil medføre øgede udgifter til garantistillelse for rejsearrangører/formidlere, der driver deres virksomhed på et uforsvarligt økonomisk grundlag. Det samme er tilfældet for rejsearrangører/formidlere med en omsætning i bunden af garantiskalaerne og over de nuværende overgrænser. For de fleste rejsearrangører/formidlere, med en omsætning under 1 mio. kr. og for rejsearrangører/formidlere, der har solgt relativt få rejser i forhold til deres omsætning, vil omlægning til et administrationsbidrag betyde øgede byrder.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		Indberetning af nøgletal kan betyde øgede administrative byrder for rejsearrangørerne og formidlerne. For Rejsegarantifonden vil indførelse af det målrettede tilsyn formentlig på kort sigt betyde et øget ressourceforbrug i fonden. Samtidig vil fonden fremover skulle dække nettoudgifterne til driften af Rejseankenævnet som følge af sammenlægningen af de to sekretariater.
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.	
Miljømæssige konsekvenser	Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.	
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget har ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Fodnoten indsættes i henhold til anbefalingen i Justitsministeriets vejledning nr. 134 af 2. december 2002. Den skal tydeliggøre, at loven implementerer artikel 7 i pakkerejsedirektivet.

Til nr. 2

Udvidelsen af Rejsegarantifondens formål skal medføre en sammenlægning af fondens og Rejseankenævnets sekretariater.

Rejsegarantifonden og Rejseankenævnet har i dag hvert sit sekretariat og hver sin økonomi. Det er derfor ikke muligt at overføre viden direkte fra klagesagsområdet til fondens sekretariat eller at opnå stordriftsfordele ved at drive sekretariaterne under ét.

Med den foreslåede ændring vil fonden fremover få ansvaret for at finansiere driften af det private godkendte ankenævnet på rejseområdet og stille sekretariatsbistand til rådighed for ankenævnet.

Ankenævnet skal være godkendt af økonomi- og erhvervsministeren i henhold til § 5 i lov om forbrugerklager, og drives efter de principper, som er fastlagt i klagenævnsløven, herunder princippet om, at en erhvervsdrivende, der taber en sag, skal bære omkostningerne ved sagsbehandlingen. Det vil være fonden, der vil oppebære disse indtægter samt indtægterne fra forbrugernes indbetaling af klagegebyrer i forbindelse med indgivelse af en klage til nævnet. Fondens vil således alene skulle dække ankenævnets nettodriftsudgifter.

I det omfang Rejsegarantifonden overtager medarbejdere fra Rejseankenævnet i forbindelse med sammenlægningen, finder lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse sted.

Driften af det nye fælles sekretariat for fonden og ankenævnet vil blive finansieret af det administrationsbidrag, som rejsearrangørerne/formidlerne fremover skal indbetale til fonden. Det vil være fondens bestyrelse, der blandt andet består af repræsentanter fra brancheorganisationer og Forbrugerrådet, som også står bag oprettelsen af ankenævnet, der skal fastsætte ressourcetildelingen til nævnet efter aftale med ankenævnets formand. Ressourcebehovet vil naturligvis være afhængig af antallet af klager til nævnet, men det skal sikres, at der er tilstrækkelige ressourcer til at sikre en forsvarlig sagsbehandling, herunder en rimelig sagsbehandlingstid.

Fondens bestyrelse er ligeledes ansvarlig for at sikre vidensdelingen mellem fonden og ankenævnet, og bestyrelsen skal særligt drage omsorg for, at ankenævnets formand informeres om de for ankenævnet relevante sager.

Til nr. 3

En opgørelse over konkurser fra Rejsegarantifonden viser, at de fleste af fondens tab lides på virksomheder med en relativt lille omsætning. Fondens har derfor påpeget, at de første trin på skalaerne er uforholdsmæssigt store både set i forhold til den senere forøgelse af garantien og til omsætningen. I dag stiger garantien fra 300.000 kr. til 1 mio. kr., når en almindelige rejsearrangør/formidlers omsætning overstiger 15 mio. kr. Det betyder, at en rejsearrangør/formidler, der går konkurs med en omsætning lige under 15 mio. kr., kun har stillet en garanti på 300.000 kr., men at fonden typisk vil have et tab på 1,5 mio. kr. til forudbetalinger og udgifter til hjemtransport. Hjemtrans-

port udgør erfaringsmæssigt ca. 20% af fondens tab ved en konkurs.

Det foreslås derfor, at der for at sikre en større proportionalitet mellem garanti og risiko bør ske følgende ændringer i bunden af garantiskalaen:

Rejsearrangører/formidlere, der har en omsætning under 250.000 kr., friholdes for garantistillelse. Derved sikres helt nystartede selskaber en mulighed for at komme ind på markedet. Samtidig vil en rejsearrangør/formidler med en omsætning under 250.000 kr. snarere have karakter af at være en hobby/bibeskæftigelse, og dermed kun i meget begrænset omfang være en reel konkurrent til egentlige rejsearrangører. Endvidere vil den, så snart den får karakter af en egentlig erhvervs-mæssig aktivitet, få en omsætning over undergrænsen og vil så skulle stille garanti. Selvom en rejsearrangør/formidler har en omsætning på under 250.000 kr., skal denne alligevel være registreret i fonden for at sikre kunderne.

Da risikoen for en konkurs blandt de små selskaber typisk opstår, fordi en virksomhed ekspanderer for hurtigt i forhold til sit kapitalgrundlag, ændres garantiskalaerne for en omsætning mellem 5 mio. kr. og 15 mio. kr. således, at der hurtigere skal stilles en højere garanti. Dette sker ved, at der indskydes to nye skalartrin. For rejsearrangører/formidlere med en omsætning på mellem 250.000 kr. og 5 mio. kr. fastholdes den nuværende garanti på 300.000 kr. Rejsearrangører/formidlere med en omsætning mellem 5 og 10 mio. kr. skal fremover stille en garanti på 500.000 kr., mens rejsearrangører/formidlere med en omsætning mellem 10 og 15 mio. kr. fremover skal stille 750.000 kr. i garanti.

Nystartede rejsearrangører/formidlere skal ved registrering stille en garanti svarende til den budgetterede omsætning i det første kvartal. Det vil sige, at en rejsearrangør/formidler, der allerede ved registreringen forventer at nå en omsætning på fx 10 mio. kr. i løbet af det første kvartal, fra begyndelsen skal stille en garanti på 500.000 kr. Herefter vil garantien blive justeret hvert kvartal i forhold til omsætningen på samme måde som ved selskaber i drift.

Såfremt den planlagte ekspansion sammenholdt med rejsearrangørernes/formidlerens økonomiske forhold efter fondens opfattelse er forbundet med en særlig risiko, vil fonden udover den skalamæssige garanti kunne kræve, at rejsearrangøreren/formidleren stiller en forhøjet garanti efter de nye regler for særlig risikobetonet virksomhed.

For fonden vil ændringerne betyde, at fonden skal bære alle udgifterne, hvis en virksomhed med en om-

sætning under 250.000 kr. går konkurs. Dette tab skønnes imidlertid at ville være så beskedent, at det vil kunne finansieres af fondens formue, ligesom sådanne konkurser skønnes at være sjældne. Der har således ikke været en eneste siden lovens ikrafttræden i 1997.

Til gengæld vil fonden få en bedre afdækning af sin risiko i forhold til virksomheder med en omsætning mellem 5 og 15 mio. kr., som er den gruppe virksomheder, hvor der erfaringsmæssigt er flest konkurser.

Det foreslås samtidig, at den hidtidige overgrænse for garantistillelse fjernes. Dette sker ved, at skalaen gøres åben, således at det i forbindelse med det sidste trin i skalaen tilføjes, at en rejsearrangør/formidler foruden garantien på 2,5 mio. kr. skal stille en yderligere garanti på 1 mio. kr. for hver 100 mio. kr., vedkommendes omsætning overstiger den nuværende overgrænse på 250 mio. kr. Herved videreføres skalaens nuværende system med trin, således at en rejsearrangør/formidler ikke ved mindre ændringer i omsætningen skal have ændret sin garanti. Det ville have været tilfældet, såfremt man i stedet for trin havde valgt at fastsætte den yderligere garanti som en procentdel af den omsætning, der ligger over overgrænsen. Forholdet mellem den yderligere garanti og omsætning i de nye trin svarer til forholdet mellem garanti og omsætning på de trin, der ligger midt i skalaen.

Til nr. 4

Garantiskalaen for flycharter får ligeledes indskudt to yderligere trin i bunden af skalaen og får fjernet overgrænsen på samme måde som for almindelige rejsearrangører/formidlere.

I den nye skala vil en omsætning under 250.000 kr. heller ikke udløse garantistillelse. Flycharterarrangører med en omsætning mellem 250.000 kr. og 2,5 mio. kr. skal som hidtil stille en garanti på 300.000 kr., mens arrangører med en omsætning mellem 2,5 og 5 mio. kr. skal stille en garanti på 500.000 kr. Rejsearrangører/formidlere med en omsætning mellem 5 og 10 mio. kr. vil fremover skulle stille en garanti på 750.000 kr. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne herom i nr. 3.

Den nye skala indeholder ligeledes en fjernelse af overgrænsen for garantistillelse ved flycharter. Her skal en flycharterarrangør med en omsætning over 700 mio. kr. stille en garanti på 30 mio. kr., og 5 mio. kr. yderligere for hver 200 mio. kr. hans omsætning overstiger 700 mio. kr. Ændringen følger samme system som den foreslåede ændring i nr. 3. Det vil sige, at forholdet mellem den yderligere garanti og omsætningen i de nye trin svarer til forholdet mellem garanti og omsætning på de trin, der ligger midt i skalaen.

Til nr. 5

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af de ændrede regler for bidragsbetaling.

Til nr. 6

De nye regler om målrettet tilsyn og justeringerne i toppen og bunden af skalaerne for garantistillelse vil alt andet lige give fonden mindre tab, hvorfor der ikke fremover vil være det samme behov for at opbygge fondens formue. Samtidig forventes en sammenlægning af sekretariaterne for Rejsegarantifonden og Rejseankenævnet at skabe grundlag for en mere effektiv drift i fremtiden.

Hertil kommer, at det er uhensigtsmæssigt, at bidrags størrelse er fastsat direkte i loven.

Det foreslås derfor, at reglerne for betaling af bidrag gøres mere fleksible, således at der fremover fast skal betales et administrationsbidrag til dækning af fondens drift, herunder driften af Rejseankenævnet, mens pligten til at betale et bidrag pr. deltager i et rejsearrangement gøres afhængig af udviklingen i fondens formue.

Forslaget indebærer, at det i loven fastsatte bidrag på 5 kr. pr. deltager i et rejsearrangement ophæves med virkning 6 måneder efter lovens ikrafttræden. Overgangsperioden på 6 måneder skal give de nye indgrebsbeføjelser over for virksomheder med særlig økonomisk risiko og ændringerne af skalaerne for garantistillelse mulighed for at slå i gennem i praksis, inden der ændres på reglerne for bidragsbetaling.

Fondens løbende driftsudgifter, herunder nettoudgifterne til driften af ankenævnet, foreslås dækket af et administrationsbidrag, der betales af rejsearrangørerne/formidlerne. Fondens administrationsudgifter udgjorde i 2002 ca. 4,7 mio. kr. Rejseankenævnet havde i 2001 udgifter på ca. 1,1 mio. kr. Som følge af klagens reformen forventes disse udgifter fremover at blive mindre, idet en virksomhed, der taber en sag ved nævnet, for fremtiden skal betale omkostningerne til sagens behandling.

Administrationsbidraget sammensættes således, at 70% af driftsudgifterne fordeles på rejsearrangørerne/formidlerne i forhold til deres årsomsætning.

De resterende 30% af driftsomkostninger reduceres med afkastet af fondens formue fratrukket en inflations sikring af en grundformue svarende til de to største tab, som fonden har lidt siden lovens ikrafttræden i 1997. Herefter fordeles udgiften ligeligt mellem alle rejsearrangører/formidlere som et grundbidrag. Der tages på den måde hensyn til oplysninger fra fonden om, at grundudgifterne til registrering i fonden er de

samme uanset rejsearrangørens/formidlerens størrelse.

Såfremt afkastet af fondens formue efter fradrag for inflationssikring på et tidspunkt overstiger 30% af de samlede driftsudgifter, således at arrangørerne ikke skal betale grundbidrag, skal den overskydende del af afkastet anvendes til nedbringelse af det omsætningsbestemte bidrag.

Det samlede administrationsbidrag fastsættes årligt den 1. juli af fondens bestyrelse ud fra de opgjorte administrationsudgifter, som fonden har haft det foregående år, med mulighed for at korrigere for henholdsvis overskud/underskud ved fastsættelsen af næste års bidrag. Da der er tale om et bidrag, som er obligatorisk for alle rejsearrangører og derfor har karakter af afgift, foreslås det, at det af bestyrelsen fastsatte bidrag tillige skal godkendes af økonomi- og erhvervsministeren. Ministeren fastsætter de nærmere regler for opkrævningen af bidrag i medfør af lovens § 23, stk. 1.

Administrationsbidraget skal opkræves 6 måneder efter lovens ikrafttræden samtidig med, at bidraget på 5 kr. bortfalder.

Reglerne for betaling af bidrag til grundkapitalen foreslås ligeledes ændret.

Fondens formue skønnes med tabene fra de seneste konkurser at være på ca. 54 mio. kr. Siden 1997 er fondens grundkapital steget fra ca. 52 mio. kr. til ca. 75 mio. kr. pr. 1. januar 2003. I de sidste 3 år har fondens grundkapital ikke været mindre end de nuværende ca. 54 mio. kr. Fondens tab har i de forudgående 3 år ikke oversteg 16 % af fondens grundkapital, mens de i 2003 skønnes at ville komme til at udgøre ca. 37 % af den nu reducerede grundkapital.

Der er således på nuværende tidspunkt opbygget en grundkapital, som hidtil har vist sig tilstrækkelig til at dække de løbende tab ved konkurser. Samtidig formodes de foreslåede ændringer vedrørende øgede indgrebsmuligheder over for virksomheder med særlig økonomisk risiko, og større proportionalitet mellem garantistillelse og risiko, væsentligt at reducere fondens tab i de kommende år.

Med den foreslåede nye § 9, stk. 2, kan fondens bestyrelse efter behov, træffe beslutning om bidragsbetaling, således at det sikres, at fonden løbende har en grundkapital svarende til de to største tab, som fonden har lidt siden lovens ikrafttræden i 1997. Disse tab udgør i dag 11 og knapt 20 mio. kr., i alt ca. 30 mio. kr. Hvis fonden i fremtiden lider et tab, der overstiger det næst største tab, og summen af de to største tab herefter overstiger fondens formue, vil det betyde, at fondens grundkapital skal øges til summen af de to største

tab. Det af bestyrelsen fastsatte bidrag pr. deltager i et rejsearrangement vil ligeledes skulle godkendes af ministeren.

Til nr. 7

Den foreslåede bestemmelse skal sammen med den nuværende § 13, hvorefter fonden kan kræve meddelt alle oplysninger, som skønnes nødvendige for at undgå, at fonden lider tab, danne grundlag for indførelsen af et målrettet tilsyn med rejsebranchen. Formålet med tilsynet vil være at afdække, om der findes virksomheder, der drives på et uforsvarligt økonomisk grundlag, og som derfor udgør en særlig risiko for fonden. Er det tilfældet, vil fonden kunne kræve, at rejsearrangøren/formidleren stiller en forhøjet garanti efter den nye § 19.

Det målrettede tilsyn vil bestå af følgende elementer:

- En årlig indberetning af nøgletal,
- løbende brancheovervågning og
- undersøgelse af nye rejsearrangører/formidlere.

Med den foreslåede bestemmelse indføres en fast, årlig indberetning af nøgletal til fonden. Indberetningen består i, at alle rejsearrangører/formidlere én gang om året skal indberette tre nøgletal til fonden i forbindelse med afslutningen af deres årsregnskab.

De tre nøgletal, der skal indberettes, er:

- Dækningsgrad (omsætning fratrukket omkostningerne ved rejsearrangementer i % af omsætningen).
- Likviditetsgrad (forholdet mellem omsætningsaktiver og kortfristet gæld).
- Soliditetsgrad (egenkapitalens andel af aktivernes sum).

Selvom alle rejsearrangører ikke efter årsregnskabsloven er forpligtet til at offentliggøre deres samlede omsætning, vil den nye indberetningspligt betyde, at rejsearrangørerne/formidlerne fremover bliver forpligtet til at give fonden oplysning herom. Det bemærkes i den forbindelse, at ifølge bekendtgørelse om skattemæssige krav til regnskab (mindstekravs bekendtgørelsen), skal en virksomhed særskilt oplyse størrelsen af nettoomsætningen, hvorfor det ikke burde være forbundet med yderligere administration at afgive denne oplysning.

Med hensyn til hvilke elementer, der skal indgå i begrebet "omsætning", vil det være naturligt at tage udgangspunkt i årsregnskabslovens definition, således som den fremgår af bilag 1 til årsregnskabsloven litra C, nr. 11: "Nettoomsætning er salgsværdien af produkter og tjenesteydelser m.v., der henhører under virksomhedens ordinære aktiviteter".

Da det er virksomhedens totale omsætning og indtjening, der er bestemmende for virksomhedens fremtidige økonomiske formåen, bør omsætningen og dermed dækningsgradsberegningen ikke begrænses til pakkerejser alene, men omfatte alle arrangørens aktiviteter, herunder salg af rejseforsikringer, biludlejning, flybilletter alene, indkvartering alene etc.

Som hovedregel bør der under ”omkostninger” i beregningen af dækningsgraden, medtages de omkostninger, som i årsregnskabslovens bilag 2, skema 4 eller 6, er betegnet produktionsomkostninger, og som i henhold til § 29 i årsregnskabsloven er de omkostninger, der er medgået til at opnå omsætningen.

Hvad angår vertikalt integrerede rejsearrangører, det vil sige rejsearrangører, der både ejer flyselskaber, hoteller m.v., skal disse virksomheder i henhold til årsregnskabsloven oplyse, om der er sket transaktioner med nærtstående parter. Ifølge regnskabsvejledning nr. 13 antages transaktioner med nærtstående parter som udgangspunkt at være foretaget på markedsbaserede vilkår. Er samhandelen ikke foretaget på markedsbaserede vilkår, må det forventes, at dette fremgår af årsrapporten. Fonden vil i sådanne tilfælde også have mulighed for at kræve yderligere specifikation og dokumentation med henblik på at vurdere behovet for yderligere økonomiske analyser.

Fonden skal benytte de indsendte nøgletal som udgangspunkt for en screening af branchen med henblik på at udvælge de rejsearrangører/formidlere, som sekretariatet og fondens bestyrelse finder, at der er behov for at undersøge nærmere. Der vil være tale om rejsearrangører, hvis nøgletal afviger negativt fra en eller flere af de nedenfor angivne indikatorer:

Dækningsgrad

Det er vurderingen, at dækningsgraden generelt set ikke bør ligge under et niveau på 10 %, hvis det skal sikres, at en rejsearrangør på sigt skal være i stand til at skabe et overskud. Det skal dog understreges, at der i den forbindelse skal tages højde for sæsonmæssige udsving i dækningsgraden, således at en lavere dækningsgrad på bestemte tidspunkter af året ikke i sig selv kan anses for at være betænkelig. Ligeledes vil virksomheder med en dækningsgrad under 10 %, men med en god soliditets- og likviditetsgrad heller ikke blive vurderet som behæftede med en særlig risiko.

Likviditetsgrad

Likviditetsgraden giver i modsætning til virksomhedens likviditet - der jo også indeholder kundernes forudbetalinger - et billede af rejsearrangørens/formidlerens likvide beredskab. Det er vurderingen, at li-

kviditetsgraden generelt set bør være mindst 1, idet en likviditetsgrad af denne størrelse vil indikere, at rejsearrangøren/formidleren har et tilstrækkeligt likviditetsberedskab, også under sæsonudsvingninger, herunder i de dele af året, hvor forudbetalingerne nærmer sig 0. Det er i denne forbindelse vigtigt, at man løbende er opmærksom på niveauet for forudbetalinger.

Soliditetsgrad

Soliditetsgraden er en indikation for rejsearrangørens/formidlerens muligheder for at imødegå et tab, uden at det vil føre til en konkurs med deraf følgende tab for kreditorerne, herunder Rejsegarantifonden. Der vil her kunne tages udgangspunkt i de soliditetskrav, som IATA (den internationale luftfartsorganisation) stiller til de billetudstedende agenter. IATA kræver en soliditetsgrad på 6 % for virksomheder, der er overskudsgivende, og 8 % af virksomheder, der giver underskud.

Foruden den løbende indberetning skal fonden, således som den har oplyst, at det allerede sker i dag, sideløbende følge udviklingen inden for branchen og nærmere undersøge udvalgte rejsearrangørers økonomiske forhold. Fonden udvælger i dag disse ud fra offentligtgjorte regnskaber fra virksomheder, der drives i selskabsform, Fagbladet ”Stand By”s gennemgange af branchens regnskaber og rapporter fra JP Business Information/Købmandsstandens Oplysningsbureau, som fonden abonnerer på. Endvidere kan fonden ad andre veje blive opmærksom på arrangører med dårlige regnskaber, fx ved særlig massiv markedsføring, uforholdsmæssig mange henvendelser fra rejsekunder m.v. Fonden har som kriterium for nærmere at undersøge en virksomheds økonomiske forhold, at virksomheden i dag både har underskud og negativ egenkapital.

Endelig skal fonden i forbindelse med registreringen af en ny rejsearrangør/formidler kræve oplysninger om virksomhedens kapitalgrundlag, budgetter, prispolitik etc. med henblik på nærmere at vurdere virksomhedens økonomiske grundlag i forhold til den planlagte drift. Fonden vil ligeledes have mulighed for løbende at følge op over for nyregistrerede rejsearrangører/formidlere og kræve de tre nøgletal oplyst, hvis den skønner, at der er behov herfor. Dette vil ske med hjemmel i den nugældende § 13.

Rejsearrangører, der på de ovenfor beskrevne måder, er blevet udvalgt til nærmere undersøgelse, vil herefter få foretaget en konkret økonomisk analyse af deres økonomiske soliditet og likviditetsberedskab. Fonden vil her kunne benytte den allerede eksisterende

F. t. l. vedr. en rejsegarantifond

de hjemmel i lovens § 13 til at kræve yderligere nøgletal, regnskabsoplysninger og budgetter.

Viser en konkrete analyse, at en rejsearrangør/formidler har et utilstrækkeligt økonomisk fundament, eller hvis det skønnes, at en nystartet virksomhed vil have et utilstrækkeligt kapitalgrundlag i forhold til den planlagte drift, har fonden mulighed for at kræve, at rejsearrangøren/formidleren stiller en forhøjet garanti.

Såfremt fonden finder, at rejsearrangørens/formidlerens økonomiske grundlag er usikkert, men ikke at der er tilstrækkelig risiko til at kræve en forhøjet garantistillelse, vil fonden som hidtil i stedet kunne vælge at følge firmaets økonomi mere indgående og fx stille krav om kvartalsmæssig indberetning af nøgletal i medfør af lovens § 13.

De nærmere regler for indberetningen af nøgletalene vil blive fastsat af økonomi- og erhvervsministeren.

Til nr. 8

Rejsegarantifonden er som en privat, selvejende institution ikke omfattet af forvaltningslovens regler, og dermed heller ikke underlagt denne lovs tavshedspligt. Da fonden i medfør af den foreslåede § 12 a og den nugældende § 13, kan modtage særdeles følsomme oplysninger, idet den vil kunne kræve at få alle rejsearrangørens økonomiske forhold blotlagt, foreslås det, at der indføres en tavshedspligt for fonden, herunder medlemmer af fondens bestyrelse og fondens ansatte.

Tavshedspligten efter denne lov skal fortolkes i overensstemmelse med de principper, der gælder for den tavshedspligt, som offentlige myndigheder er underlagt. Overtrædelse af tavshedspligten foreslås strafbelagt i lovforslagets nr. 14.

Til nr. 9

Den foreslåede ændring sikrer fonden den samme sanktionsmulighed i tilfælde, hvor en rejsearrangør ikke indberetter sine nøgletal, som i tilfælde, hvor en rejsearrangør ikke giver fonden oplysninger og/eller dokumentation, som fonden har forlangt i medfør af §§ 13 og 22, stk. 3.

Til nr. 10

Rejsegarantifonden har i dag mulighed for at kræve forhøjet garantistillelse, såfremt der er tale om en "genganger", d.v.s. en rejsearrangør/formidler, der tidligere har påført fonden tab ved at gå konkurs, og hvor der skønnes at være særlig risiko for, at fonden igen vil lide tab. Ligeledes kan fonden kræve forhøjet

garantistillelse af en rejsearrangør/formidler, der forøger fondens risiko ved at benytte forudbetalingsvilkår, der væsentligt afviger fra, hvad der er praksis for et rejsearrangement af den pågældende art.

Sammen med indførelse af det målrettede tilsyn, som beskrevet under nr. 7, foreslås det, at fondens mulighed for at kræve forhøjet garantistillelse udvides til fremover at gælde alle rejsearrangører/formidlere, som fonden efter en konkret økonomisk analyse skønner, at ville udgøre en forøget økonomisk risiko for fonden.

Der skønnes derfor ikke fremover at være behov for at opretholde den nuværende § 19.

Lovforslaget indebærer som nævnt, at den mulighed for at kræve forhøjet garantistillelse, som fonden allerede i dag har, når en "genganger" driver sin virksomhed på en måde, der giver fonden en særlig risiko for tab, udvides til at gælde alle rejsearrangører/formidlere, der driver virksomhed på et uforsvarlig økonomisk grundlag. I lighed med hvad der gælder efter den nuværende § 19, stk. 1 og 2, skal dette ske på baggrund af et skøn, der er baseret på en analyse af rejsearrangørens/formidlerens økonomi.

Et element i den økonomiske analyse vil være om rejsearrangørens/formidlerens økonomiske nøgletal afviger negativt fra de indikatorer, der er beskrevet under nr. 7, men der vil ikke være tale om, at nøgletal, der ligger under de angivne værdier, automatisk vil udløse et krav om forhøjet garantistillelse.

Fondens beslutning om at kræve forhøjet garantistillelse skal således bygge på en samlet og konkret analyse af rejsearrangørens/formidlerens økonomiske forhold sammenholdt med en høring af virksomhedens ledelse med henblik på at få afklaret, om det negative driftsforløb er af forbigående karakter eller ej, og/eller om rejsearrangøren/formidleren har yderligere muligheder for at rejse kapital.

Den forhøjede garanti fastsættes konkret af fonden i forhold til den skønnede forøgede risiko, men skal som udgangspunkt sammen med den almindelige garanti dække kundernes forudbetalinger og forventede omkostninger til hjemtransport. Fondens vil således have mulighed for at kræve en ekstra garanti af betydelig størrelse, hvis den skønner, at risikoen er tilsvarende forøget. Fondens vil dog ikke kunne kræve en forhøjet garanti, der skønnes at ville overstige dens samlede tab ved rejsearrangørens konkurs.

Rejsegarantifonden skal i forbindelse med et krav om forhøjet garantistillelse sikre en partshøring, og fondens beslutning om at kræve forhøjet garantistillelse skal være begrundet.

Da fondens krav om forhøjet garantistillelse vil blive rettet mod virksomheder, der har en særlig økonomisk risiko, må det forventes, at en del af disse virksomheder ikke har mulighed for at skaffe den forhøjede garanti med den konsekvens, at selskabets registrering slettes, og firmaet må lukke. Der vil dog også være virksomheder med ukendte kapitalreserver/kreditmuligheder der får mulighed for at køre videre, samtidig med at fondens risiko nedbringes.

Det kan naturligvis ikke udelukkes, at et krav om øget garanti fra Rejsegarantifonden vil medføre en lukning af rejsearrangøren/formidleren via en konkurs.

Som hidtil vil en rejsearrangør/formidler, der har stillet forhøjet garanti, have mulighed for at begære garantien nedsat, såfremt den særlige økonomiske risiko, som begrundede kravet om forhøjet garantistillelse, bortfalder.

Fonden har på baggrund af en undersøgelse af nogle udvalgte konkurskonkateret, at den ville have haft grundlag for at gribe ind flere år før, selskaberne rent faktisk gik konkurs, hvis de nye regler havde været gældende på daværende tidspunkt. Fonden kan derimod ikke udtale sig om, hvorvidt den ville have lidt et mindre tab, såfremt selskaberne var gået konkurs tidligere, idet det bl.a. afhænger af, hvornår på året konkursen indtræder.

Det er dog fondens generelle vurdering, at de foreslåede regler vil føre til mindre tab. Det gælder ikke mindst den foreslåede mulighed for at screene nye virksomheder, men også muligheden for at kunne gribe ind tidligere og dermed forhindre et useriøst selskab i at øge sin omsætning og dermed det tab, som fonden kan forventes at lide ved en senere konkurs.

En rejsearrangør/formidler, der mødes med et krav om forhøjet garantistillelse, har mulighed for at klage over fondens afgørelse til Erhvervsankenævnet. En klage til nævnet har ikke opsættende virkning, men der er mulighed for, at nævnet, når særlige grunde taler herfor, kan tillægge en klage opsættende virkning.

Det forudsættes, at Erhvervsankenævnet ved behandling af anmodninger om opsættende virkning og ved behandling af klager, hvor der er tillagt opsættende virkning, vil sikre, at sager behandles på en sådan måde, at formålet med de nye regler om forhøjet garanti ikke forspildes.

Til nr. 11

Ændringen giver økonomi- og erhvervsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om indberetning af nøgletal til brug for det målrettede tilsyn. Det

er hensigten, at ministeren i forbindelse med lovens ikrafttræden udsteder en ny bekendtgørelse om registrering, garantistillelse m.v., der foruden de nuværende regler også vil indeholde nye regler om opkrævning af bidrag og som nævnt indberetning af nøgletal.

Til nr. 12

Ændringen er en konsekvens af de nye regler for bidragsbetaling, hvor det er fondens bestyrelse og ikke ministeren, der fastsætter størrelsen af administrationsbidraget og et evt. bidrag til fondens grundkapital.

Til nr. 13

Den nuværende lov indeholder ikke en frist for indgivelse af klage til Erhvervsankenævnet i modsætning til alle andre områder, hvor nævnet er klageinstans. Der er her en klagefrist på 4 uger. Da den manglende klagefrist formentlig skyldes en forglemmelse i forbindelse med lovens tilblivelse, og da der ikke er særlige grunde, der taler for ikke at have en klagefrist, foreslås det, at der også i lov om en rejsegarantifond indføres en klagefrist på 4 uger efter, at fondens afgørelse er meddelt den rejsearrangør/formidler, der ønsker at klage.

Til nr. 14

Ændringen er en konsekvens af, at hæftestrafpen er afskaffet ved lov nr. 433 af 31. maj 2000 om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af en lov om fuldbyrdelse af straf m.v. Strafmaksimum er fastsat til fængsel i indtil 4 måneder i overensstemmelse med den almindelige regel om omsætning af hæfte til fængsel.

Til nr. 15

Den årlige indberetning af nøgletal er af afgørende betydning for fondens muligheder for at udvælge de selskaber, der udgør en særlig risiko for fonden og dermed for gennemførelsen af det målrettede tilsyn. For at sikre indberetningen foreslås det, at det gøres strafbart at undlade at indberette nøgletal til fonden i lighed med hvad der gælder, hvis en rejsearrangør/formidler undlader at give fonden information og dokumentation i henhold til § 13.

Til nr. 16

I nr. 8 foreslås indført en tavshedspligt for fonden i forhold til de oplysninger, som fonden kan indhente i medfør af den foreslåede § 12 a og den nugældende § 13. Med henblik på at sikre overholdelse af tavshedspligten foreslås det, at fonden, herunder medlemmerne af bestyrelsen og dens ansatte, kan straffes, såfremt tavshedspligt tilsidesættes og der sker en uretmæssigt

videregivelse af økonomiske oplysninger, der er indhentet med hjemmel i loven. Det foreslås samtidig, at strafniveauet fastsættes til, hvad der i øvrigt gælder for overtrædelser af lovens strafbelagte bestemmelser.

Til § 2

Det foreslås, at ændringen træder i kraft den 1. april 2004, således at Rejsegarantifonden så hurtigt som muligt får mulighed for at udnytte de nye muligheder for at føre tilsyn og kræve forhøjet garantistillelse. Det foreslås dog, at ændringerne for garantistillelse og betaling af bidrag først træder i kraft 6 måneder efter lovens ikrafttræden med henblik på, at virksomhederne og fonden kan forberede sig på den praktiske gennemførelse af de nye regler.

Da sammenlægningen af driften af fonden og ankenævnet skal finansieres af det nye administrationsbidrag, foreslås nr. 2, der muliggør sammenlægningen, ligeledes først at træde i kraft 6 måneder efter lovens ikrafttræden. Der er dog ikke noget til hinder for, at ankenævnets sekretariat flytter sammen med fondens sekretariat på et tidligere tidspunkt, såfremt det sikres, at udgifterne til driften af ankenævnets sekretariat holdes adskilt fra fondens sekretariat, og som hidtil dækkes af de to brancheorganisationer, inden de nye regler for betaling af bidrag træder i kraft.

Til § 3

Da hovedloven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men kan sættes i kraft ved en kongelig anordning, skal det samme gælde for disse ændringer af loven.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov nr. 315 af 14. maj 1997 om en rejsegarantifond, som ændret ved lov nr. 164 af 15. marts 2000, foretages følgende ændringer:

1. Som fodnote til lovens titel indsættes:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure (EFT 1990, nr. L 158, s. 59-649).«

2. I § 1 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Fonden finansierer og sekretariatsbetjener et rejseankenævn, der er oprettet og godkendt i henhold til lov om forbrugerklager. Rejseankenævnet behandler klager, der rejses af forbrugere vedrørende rejser.«

§ 8. ...

Stk. 5. Garantiens størrelse skal stilles i overensstemmelse med følgende, jf. dog *stk. 6* og § 23, *stk. 2*:

- 1) Ved en omsætning på ikke over 15 mio. kr. er garantien 300.000 kr.
- 2) Ved en omsætning på mere end 15 mio. kr., men ikke over 50 mio. kr., er garantien 1,0 mio. kr.
- 3) Ved en omsætning på mere end 50 mio. kr., men ikke over 100 mio. kr., er garantien 1,5 mio. kr.
- 4) Ved en omsætning på mere end 100 mio. kr., men ikke over 250 mio. kr., er garantien 2,0 mio. kr.

3. § 8, *stk. 5*, affattes således:

»*Stk. 5.* En arrangør eller en formidler for en udenlandsk rejsearrangør skal stille en garanti, jf. dog *stk. 6* og § 23, *stk. 2*. Garantiens størrelse fastsættes således:

- 1) Der stilles ikke garanti for en omsætning under 250.000 kr. Ved en omsætning på mere end 250.000 kr., men ikke over 5 mio. kr., er garantien 300.000 kr.
- 2) Ved en omsætning på mere end 5 mio. kr., men ikke over 10 mio. kr., er garantien 500.000 kr.
- 3) Ved en omsætning på mere end 10 mio. kr., men ikke over 15 mio. kr., er garantien 750.000 kr.
- 4) Ved en omsætning på mere end 15 mio. kr., men ikke over 50 mio. kr., er garantien 1 mio. kr.

Gældende formulering

- 5) Ved en omsætning på mere end 250 mio. kr. er garantien 2,5 mio. kr.

§ 8. ...

Stk. 6. Udgør flycharterrejseomsætningen 50 pct. eller derover, skal garantiens størrelse stilles i overensstemmelse med følgende, jf. dog § 23, stk. 2:

- 1) Ved en omsætning på ikke over 10 mio. kr. er garantien 300.000 kr.
- 2) Ved en omsætning på mere end 10 mio. kr., men ikke over 25 mio. kr., er garantien 1 mio. kr.
- 3) Ved en omsætning på mere end 25 mio. kr., men ikke over 50 mio. kr., er garantien 1,5 mio. kr.
- 4) Ved en omsætning på mere end 50 mio. kr., men ikke over 100 mio. kr., er garantien 2,5 mio. kr.
- 5) Ved en omsætning på mere end 100 mio. kr., men ikke over 150 mio. kr., er garantien 5 mio. kr.
- 6) Ved en omsætning på mere end 150 mio. kr., men ikke over 200 mio. kr., er garantien 7,5 mio. kr.
- 7) Ved en omsætning på mere end 200 mio. kr., men ikke over 300 mio. kr., er garantien 10 mio. kr.
- 8) Ved en omsætning på mere end 300 mio. kr., men ikke over 500 mio. kr., er garantien 15 mio. kr.
- 9) Ved en omsætning på mere end 500 mio. kr., men ikke over 700 mio. kr., er garantien 25 mio. kr.

Lovforslaget

- 5) Ved en omsætning på mere end 50 mio. kr., men ikke over 100 mio. kr., er garantien 1,5 mio. kr.
- 6) Ved en omsætning på mere end 100 mio. kr., men ikke over 250 mio. kr., er garantien 2 mio. kr.
- 7) Ved en omsætning på mere end 250 mio. kr. er garantien på 2,5 mio. kr. og en yderligere garanti på 1 mio. kr. for hver 100 mio. kr., omsætningen overstiger 250 mio. kr.«

4. § 8, stk. 6, affattes således:

»*Stk. 6.* Udgør flycharterrejser 50 pct. eller derover af en arrangørs eller en formidler for en udenlandsk arrangørs omsætning, skal vedkommende stille en garanti, jf. dog § 23, stk. 2. Garantiens størrelse fastsættes således:

- 1) Der stilles ikke garanti for en omsætning under 250.000 kr. Ved en omsætning på mere end 250.000 kr., men ikke over 2,5 mio. kr., er garantien 300.000 kr.
- 2) Ved en omsætning på mere end 2,5 mio. kr., men ikke over 5 mio. kr., er garantien 500.000 kr.
- 3) Ved en omsætning på mere end 5 mio. kr., men ikke over 10 mio. kr., er garantien 750.000 kr.
- 4) Ved en omsætning på mere end 10 mio. kr., men ikke over 25 mio. kr., er garantien 1 mio. kr.
- 5) Ved en omsætning på mere end 25 mio. kr., men ikke over 50 mio. kr., er garantien 1,5 mio. kr.
- 6) Ved en omsætning på mere end 50 mio. kr., men ikke over 100 mio. kr., er garantien 2,5 mio. kr.
- 7) Ved en omsætning på mere end 100 mio. kr., men ikke over 150 mio. kr., er garantien 5 mio. kr.
- 8) Ved en omsætning på mere end 150 mio. kr., men ikke over 200 mio. kr., er garantien 7,5 mio. kr.
- 9) Ved en omsætning på mere end 200 mio. kr., men ikke over 300 mio. kr., er garantien 10 mio. kr.

Gældende formulering

10) Ved en omsætning på mere end 700 mio. kr. er garantien 30 mio. kr.

§ 8. ...

Stk. 9. En arrangør eller formidler for en udenlandsk arrangør, der er dømt eller har vedtaget en bøde for overtrædelse af stk. 2, kan ikke registreres i fonden, før fondens krav i medfør af § 7 og § 9, stk. 2, er betalt.

§ 9. Arrangører og formidlere for udenlandske arrangører skal til fonden betale et bidrag på 5 kr. pr. deltager i et rejsearrangement, der er omfattet af fondens dækning.

Stk. 2. Har en arrangør eller formidler for en udenlandsk arrangør uden at være registreret i henhold til § 8 solgt rejsearrangementer, kan fonden afkræve arrangøren eller formidleren de bidrag med påløbne renter m.v., som skulle have været betalt efter stk. 1.

Lovforslaget

10) Ved en omsætning på mere end 300 mio. kr., men ikke over 500 mio. kr., er garantien 15 mio. kr.

11) Ved en omsætning på mere end 500 mio. kr., men ikke over 700 mio. kr., er garantien 25 mio. kr.

12) Ved en omsætning på mere end 700 mio. kr. er garantien 30 mio. kr. og en yderligere garanti på 5 mio. kr. for hver 200 mio. kr., omsætningen overstiger 700 mio. kr.«

5. I § 8, stk. 9, udgår "og § 9, stk. 2, ".

Stk. 9. En arrangør eller formidler for en udenlandsk arrangør, der er dømt eller har vedtaget en bøde for overtrædelse af stk. 2, kan ikke registreres i fonden, før fondens krav i medfør af § 7 er betalt.

6. § 9 affattes således:

»§ 9. Arrangører og formidlere for en udenlandsk arrangør skal betale et administrationsbidrag til fonden til finansiering af fondens og ankenævnets driftsudgifter. Bidragets størrelse fastsættes af fondens bestyrelse og godkendes af økonomi- og erhvervsministeren.

Stk. 2. Fondens bestyrelse kan fastsætte, at arrangører og formidlere for en udenlandsk arrangør skal betale et bidrag pr. deltager i et rejsearrangement, der er omfattet af fondens dækning, til fonden med henblik på at sikre, at fondens formue løbende svarer til de to største tab, som fonden har lidt siden 1997. Bidragets størrelse fastsættes af fondens bestyrelse og godkendes af økonomi- og erhvervsministeren.«

7. Efter § 12 indsættes:*»Tilsyn og oplysninger*

§ 12 a. Arrangører og formidlere for en udenlandsk arrangør skal én gang årligt indberette dækningsgrad, likviditetsgrad og soliditetsgrad til fonden i forbindelse med afslutningen af deres årsregnskab.«

Gældende formulering

§ 17. Undlader en registreret arrangør eller formidler for en udenlandsk arrangør at betale bidrag til fonden eller at bringe garantistillelse i overensstemmelse med § 8, stk. 5 og 6, eller modtager fonden ikke på forlangende de i §§ 13 og 22, stk. 3, nævnte oplysninger, kan fondens bestyrelse beslutte, at registreringer i fonden slettes, hvis forpligtelserne ikke er opfyldt inden en fastsat frist.

§ 19. Fonden kan kræve forhøjet garantistillelse af en arrangør eller en formidler for en udenlandsk arrangør, når en ejer af virksomheden eller den person, der reelt driver virksomheden, og som er knyttet til ejeren på samme måde som fastsat i aktieselskabslovens § 115, stk. 1, 2. pkt., eller et medlem af virksomhedens bestyrelse eller direktion inden for de seneste 5 år har været ejer af eller medlem af bestyrelsen eller direktionen i en anden virksomhed, som inden for dette tidsrum ikke rettidigt har betalt skyldige beløb til fonden i henhold til § 7, § 9, stk. 2, og §§ 15 og 17. Er den registreringspligtige et selskab m.v., anses som ejer også en person, der besidder sådanne kapitalandele i virksomheden, som henregnes til hovedaktionæraktier efter aktieavancebeskatningslovens § 11, stk. 2-4, eller et selskab m.v., der besidder sådanne kapitalandele i virksomheden, som er omhandlet i kursgevinstlovens § 6 B, stk. 3.

Stk. 2. Forhøjelse af garantistillelsen efter stk. 1 må kun kræves, når det må antages, at der er en særlig risiko for, at fonden vil lide yderligere tab.

Lovforslaget

8. Efter § 13 indsættes:

»§ 13 a. Personer, der som led i fondens arbejde, får kendskab til oplysninger indhentet i medfør af § 12 a og § 13, har tavshedspligt om disse oplysninger.«

9. I § 17, *stk. 1*, indsættes efter "§§": »12 a,«.

»§ 17. Undlader en registreret arrangør eller formidler for en udenlandsk arrangør at betale bidrag til fonden eller at bringe garantistillelse i overensstemmelse med § 8, stk. 5 og 6, eller modtager fonden ikke på forlangende de i §§ 12 a, 13 og 22, stk. 3, nævnte oplysninger, kan fondens bestyrelse beslutte, at registreringer i fonden slettes, hvis forpligtelserne ikke er opfyldt inden en fastsat frist.«

10. § 19 affattes således:

»§ 19. Fonden kan kræve forhøjet garantistillelse af en arrangør eller en formidler for en udenlandsk arrangør, når det efter en konkret analyse af dennes økonomiske forhold må antages, at der er særlig risiko for, at fonden vil lide tab. Fondens skal i forbindelse hermed iagttage forvaltningslovens regler om partshøring og begrundelse.

Stk. 2. Bortfalder den i stk. 1 omtalte risiko, skal fonden på begæring nedsætte garantien.«

Gældende formulering

§ 23. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler til gennemførelse af loven, herunder om betaling af bidrag, betaling af rente og gebyrer i forbindelse med forsinket betaling, revisorbekræftelse af garanti og bidragspligtens omfang, registrering i fonden, garantistillelse og fondens bistand til kunder

§ 23. ...

Stk. 2. Erhvervsministeren kan efter indstilling fra fonden, hvis prisudviklingen eller udviklingen i fondens formue tilsiger det, forhøje garantistillelsen, jf. § 8, stk. 3-6, eller forhøje eller nedsætte bidraget, jf. § 9, stk. 1.

§ 24. Fondens afgørelser vedrørende registreringspligt og garantistillelse efter § 8, jf. §§ 2-4, § 14, stk. 2, §§ 19-21 og § 22, stk. 1 og 2, samt afgørelse vedrørende registreringspligt og garantistillelse truffet i medfør af regler fastsat efter § 14, stk. 1, og § 23, stk. 1, kan indbringes for Erhvervsankenævnet.

§ 25. For så vidt højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde eller hæfte den, der

1) overtræder § 8, stk. 2,

Lovforslaget

11. I § 23, *stk. 1*, indsættes efter "forsinket betaling,": »indberetning af nøgletal,«.

»§ 23. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler til gennemførelse af loven, herunder om betaling af bidrag, betaling af rente og gebyrer i forbindelse med forsinket betaling, indberetning af nøgletal, revisorbekræftelse af garanti og bidragspligtens omfang, registrering i fonden, garantistillelse og fondens bistand til kunder.«

12. § 23, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Økonomi- og erhvervsministeren kan efter indstilling fra fonden, hvis prisudviklingen eller udviklingen i fondens formue tilsiger det, forhøje garantistillelsen, jf. § 8, stk. 3-6.«

13. I § 24 indsættes som 2. *pkt.*:

»Klage skal indbringes senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.«

»§ 24. Fondens afgørelser vedrørende registreringspligt og garantistillelse efter § 8, jf. §§ 2-4, § 14, stk. 2, §§ 19-21 og § 22, stk. 1 og 2, samt afgørelse vedrørende registreringspligt og garantistillelse truffet i medfør af regler fastsat efter § 14, stk. 1, og § 23, stk. 1, kan indbringes for Erhvervsankenævnet. Klage skal indbringes senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.«

14. I § 25, *stk. 1*, ændres »hæfte« til: »fængsel i indtil fire måneder«.

§ 25. For så vidt højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde eller fængsel indtil fire måneder den, der

1) overtræder § 8, stk. 2,

Gældende formulering

- 2) undlader at give de af fonden og erhvervsministeren i henhold til § 13, § 22, stk. 3, og § 23, stk. 4, krævede oplysninger og dokumentation eller
- 3) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til fonden eller erhvervsministeren.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel

Lovforslaget

15. I § 25, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter »i henhold til« : »§ 12 a,«.

- 2) undlader at give de af fonden og erhvervsministeren i henhold til § 12 a, § 13, § 22, stk. 3, og § 23, stk. 4, krævede oplysninger og dokumentation eller
- 3) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til fonden eller erhvervsministeren.

16. I § 25 indsættes som nyt *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Tilsidesættelse af tavshedspligten i § 13 a straffes med bøde eller fængsel i indtil fire måneder.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. april 2004. Dog træder § 1, nr. 2, 3, 4 og 6, først i kraft den 1. oktober 2004.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Loven kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Til lovforslag nr. L 116. Skriftlig fremsættelse (17. december 2003)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om en rejsegarantifond. (Sekretariatsbetjening og finansiering af et rejseankenævn, ændringer i garantiskalaerne, indførelse af et målrettet tilsyn og omlægning af reglerne for betaling af bidrag)

(Lovforslag nr. L 116).

Udviklingen i rejsebranchen har sat fokus på Rejsegarantifondens manglende muligheder for at kunne gribe ind overfor rejsearrangører, der styrer direkte mod en konkurs. Det betyder større risiko for tab for fonden og alvorlige gener for kunderne, der risikerer at få deres ferie ødelagt.

Lovforslaget har derfor primært til formål at forebygge disse tab og gener. Det skal ske ved at give fonden mulighed for at føre et målrettet tilsyn med rejsebranchen og for at kræve en forhøjet garanti af rejsearrangører, der driver deres virksomhed på et så uforsvarligt økonomisk grundlag, at fonden har en særlig risiko for at lide tab.

Det målrettede tilsyn skal bestå af tre elementer. En årlig indberetning af tre nøgletal (soliditets-, likviditets- og dækningsgrad) fra alle rejsearrangører, der er omfattet af loven, en løbende brancheovervågning og endelig undersøgelse af nye rejsearrangører i forbindelse med registrering i fonden. Rejsearrangører, der på baggrund af disse undersøgelser skønnes at have et utilstrækkeligt økonomisk fundament, vil blive underkastet en konkret økonomisk analyse. Viser analysen, at der er særlig risiko for, at fonden vil lide et tab, vil fonden kunne kræve, at rejsearrangøren stiller en forhøjet garanti.

Det er hensigten, at det målrettede tilsyn og muligheden for at kræve forhøjet garanti primært skal virke præventivt, således at rejsearrangørerne selv sikrer sig, at de har det fornødne økonomiske fundament for deres virksomhed, så man i videst muligt omfang undgår konkurser.

Sammen med indførelsen af det målrettede tilsyn foreslås skalaerne for garantistillelse justeret. Dette sker ved, at der indføres to ekstra trin i bunden, og at overgrænserne for garantistillelse fjernes. Det skal sikre en bedre sammenhæng mellem den stillede garanti og det tab, som fonden vil lide ved en konkurs.

I dag drives Rejsegarantifonden og Rejseankenævnet som to helt selvstændige institutioner med hvert deres sekretariat, selv om de begge har til formål at hjælpe rejsekunderne. For at skabe grundlag for vidensdeling, synergi og en mere effektiv ressourceudnyttelse i de to institutioner vil regeringen lægge Rejseankenævnets sekretariat sammen med Rejsegarantifondens administration, og det foreslås samtidigt, at driften af de to institutioner fremover finansieres samlet.

Det målrettede tilsyn og de foreslåede ændringer i garantiskalaerne vil alt andet lige betyde, at fonden fremover ikke vil have det samme behov for tilførsel af kapital. Til gengæld vil sammenlægningen af sekretariatsbetjeningen af fonden og ankenævnet betyde ændringer i fondens driftsudgifter. Derfor indeholder lovforslaget en omlægning af bidragsbetalingen til fonden. Det foreslås, at det lovfastsatte bidrag på 5 kr. pr. solgt rejse, der i dag går til finansieringen af fondens drift og opbygning af fondens formue, afskaffes. I stedet foreslås det, at fondens samlede driftsudgifter, herunder også udgifterne til driften af ankenævnet, fremover dækkes af et administrationsbidrag, som alle rejsearrangører skal

betale. Samtidig indføres der mulighed for, at der kan genindføres et bidrag pr. solgt rejse til fondens grundkapital, hvis fondens formue falder til under et niveau, der svarer til de to største tab, som fonden har lidt siden 1997.

Det foreslås, at loven træder i kraft 1. april 2004, men at ændringerne af garantiskalaerne,

bidragsbetalingen og sammenlægningen af Rejseankenævnets og Rejsegarantifondens sekretariater først træder i kraft 1. oktober 2004, således at man praktisk kan indrette sig på ændringerne.

Jeg henviser i øvrigt til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, og anbefaler forslaget til Folketingets velvillige behandling.